

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มเด็กที่มีความพิการทางการเคลื่อนไหว โดยใช้กลไกเชิงพื้นที่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมและการวิจัยเชิงปริมาณ โดยมีวิธีการดำเนินการดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ
4. การดำเนินการวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กล่าวถึงวิธีการศึกษาแต่ละประเด็น และนำเสนอ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ได้แบ่งออกตามระยะการวิจัย คือ

ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการ การพัฒนาเด็กที่มีความพิการทางการเคลื่อนไหวด้วยรูปแบบการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม โดยใช้กลไกเชิงพื้นที่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วยผู้ปกครอง ครูและทีมสหวิชาชีพ รวมทั้งหมดจำนวน 162 คน ในจังหวัดกาฬสินธุ์ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เนื่องจากการดำเนินการวิจัยครั้งนี้เป็นเรื่องเฉพาะของเด็กพิการทางการเคลื่อนไหวทางร่างกาย

ระยะที่ 2 ศึกษาบทบาทกลไกเชิงพื้นที่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีต่อการพัฒนาเด็กที่มีความพิการทางการเคลื่อนไหวด้วยรูปแบบการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ระยะที่ 1 และระยะที่ 2 ได้แก่ ผู้ปกครอง จำนวน 126 คน ครู จำนวน 18 คน และทีมสหวิชาชีพ จำนวน 18 คน โดยใช้การสุ่มอย่างง่าย ด้วยวิธีการจับฉลาก รวมทั้งหมดจำนวน 162 คน

ระยะที่ 3 การพัฒนาและทดลองการใช้รูปแบบการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม เด็กที่มีความพิการทางการเคลื่อนไหว โดยใช้กลไกเชิงพื้นที่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมี กลุ่มเป้าหมายโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) คือ ผู้ปกครอง จำนวน 6 คน เด็กที่มีความพิการทางการเคลื่อนไหว จำนวน 6 คน ประชาชนชาวบ้าน จำนวน 2 คน นายก องค์การบริหารส่วนตำบลยางตลาดจำนวน 1 คน นักพัฒนาชุมชน จำนวน 1 คน นักวิชาการ การศึกษาจำนวน 1 คน ครูศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน 2 คน อาสาสมัครสาธารณสุขประจำ หมู่บ้านจำนวน 6 คน ทีมสหวิชาชีพจากโรงพยาบาลยางตลาด จำนวน 3 คน และครูศูนย์ การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 6 คน ในองค์การบริหารส่วนตำบลยางตลาด

ระยะที่ 4 การขยายผลการใช้รูปแบบการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มเด็กที่มีความ พิการทางการเคลื่อนไหว โดยใช้กลไกเชิงพื้นที่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีกลุ่มเป้าหมาย โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) คือ ผู้ปกครอง จำนวน 6 คน เด็กที่มีความ พิการทางการเคลื่อนไหว จำนวน 6 คน ประชาชนชาวบ้าน จำนวน 2 คน นายกเทศมนตรีตำบล โดกศรี จำนวน 1 คน นักพัฒนาชุมชน จำนวน 1 คน นักวิชาการการศึกษาจำนวน 1 คน ครูศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน 2 คน อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านจำนวน 6 คน ทีมสห วิชาชีพจากโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล จำนวน 3 คน และครูศูนย์การศึกษาพิเศษประจำ จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 6 คน ในเทศบาลตำบลโดกศรี

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

เครื่องมือวิจัยระยะที่ 1 ศึกษาสภาพปัญหาการพัฒนาศักยภาพเด็กที่มีความพิการ ทางการเคลื่อนไหวโดยรูปแบบการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม

1.1 แบบสำรวจสภาพปัญหาและความต้องการจำเป็นของผู้ปกครองและ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มของเด็กที่มีความพิการทางการเคลื่อนไหว

1.2 แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างและไม่มีโครงสร้างใช้สำหรับการสนทนา กลุ่ม เกี่ยวกับสภาพปัญหาและความต้องการจำเป็นของผู้ปกครองและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องใน การช่วยเหลือระยะแรกเริ่มของเด็กที่มีความพิการทางการเคลื่อนไหวและสัมภาษณ์บทบาทของ กลไกการปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีต่อการพัฒนาเด็กที่มีความพิการทางการเคลื่อนไหว

1.3 แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม

การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือการวิจัยระยะที่ 1

1. การสร้างแบบสำรวจสภาพปัญหาและความต้องการจำเป็นของผู้ปกครอง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มของเด็กที่มีความพิการทางการเคลื่อนไหว

1.1 ศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาศักยภาพเด็กที่มีความพิการทางการเคลื่อนไหว

1.2 วิเคราะห์ข้อมูลที่ศึกษาเพื่อกำหนดเป็น โครงสร้างและขอบเขต เนื้อหาของแบบสำรวจสภาพปัญหาและความต้องการจำเป็นของผู้ปกครองและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มของเด็กที่มีความพิการทางการเคลื่อนไหวจากนั้นนำ นิยามตัวแปรมาสร้างเป็นแบบสำรวจ มี 5 ระดับ จำนวน 12 ข้อ นำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของภาษา อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ให้ข้อเสนอแนะการใช้ภาษาไม่กระชับในข้อคำถามผู้วิจัยจึงนำมาปรับปรุงแก้ไข ตามคำแนะนำ

1.3 นำแบบสำรวจสภาพปัญหาและความต้องการที่แก้ไขแล้วให้ ผู้เชี่ยวชาญ 5 คน ได้ให้คำแนะนำปรึกษา โดยผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขด้านข้อคำถามในแต่ละ ประเด็น นำมาจัดหมวดหมู่ปัญหากับความต้องการให้ชัดเจน ซึ่งผู้เชี่ยวชาญได้แก่

1.3.1 ดร.สมพร หวานเสร็จ ศษ.ค. สาขาหลักสูตรการสอน
ผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาพิเศษ

1.3.2 รองศาสตราจารย์ ดร.ฉลาด จันทรมบัติ กศ.ค. สาขาวิชา
การบริหารและพัฒนาการศึกษา รองคณบดีฝ่ายวิจัย และพัฒนาเครือข่ายวิชาการ คณะ
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

1.3.3 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ ร.ต. ดร.อรัญ ชูกระเดื่อง กศ.ค.
วิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

1.3.4 ดร.สมปอง ศรีกัลยา ศษ.ค. หลักสูตรและการสอน
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

1.3.5 ผศ.ดร.สมชาติ มณีโชติ ปร.ค. สาขาไทศึกษา คณะ
มนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาเด็กและ
เยาวชน และการพัฒนาท้องถิ่น

ผู้เชี่ยวชาญ 5 คน ได้พิจารณาความเหมาะสมของข้อความ และตรวจสอบความตรงของเนื้อหา (Content Validity) นำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาข้อคำถามแต่ละข้อแล้วนำมาหาค่าเฉลี่ยที่ยอมรับได้ต้องมีค่ามากกว่า 0.50-1.00 (สมนึก ภัททิยธนี, 2551 : 220) ปรากฏว่าได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.92

1.4 นำแบบสำรวจสภาพปัญหาและความต้องการพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ ไปใช้จริงในการเก็บข้อมูลจากผู้ปกครอง ครู และทีมสหวิชาชีพ จำนวน 162 คน ซึ่งแบบสำรวจมีขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสำรวจสภาพปัญหาและความต้องการของผู้ปกครองและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มของเด็กที่มีความพิการทางการเคลื่อนไหว

ตอนที่ 2 แบ่งออกเป็น 2 ช่วง ดังนี้

ช่วงที่ 1 เป็นแบบสำรวจสภาพปัญหาและความต้องการของผู้ปกครองและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มของเด็กที่มีความพิการทางการเคลื่อนไหว มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 12 ข้อ โดยนำคำตอบของแต่ละคนมาให้ค่าน้ำหนักเป็นคะแนนดังต่อไปนี้ (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ, 2538 : 184)

มากที่สุด	ระดับคะแนน	5	คะแนน
มาก	ระดับคะแนน	4	คะแนน
ปานกลาง	ระดับคะแนน	3	คะแนน
น้อย	ระดับคะแนน	2	คะแนน
น้อยที่สุด	ระดับคะแนน	1	คะแนน

คำนวณค่าเฉลี่ยคะแนนจากแบบสำรวจสภาพปัญหาและความต้องการของผู้ปกครองและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มของเด็กที่มีความพิการทางการเคลื่อนไหว แล้วนำมาแปลความหมายโดยเทียบกับเกณฑ์ดังนี้

- ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึงมีปัญหาและความต้องการมากที่สุด
- ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึงมีปัญหาและความต้องการปฏิบัติมาก
- ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึงมีปัญหาและความต้องการปานกลาง
- ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึงมีปัญหาและความต้องการน้อย
- ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึงมีปัญหาและความต้องการน้อยที่สุด

ช่วงที่ 2 เป็นแบบสำรวจสภาพปัญหาและความต้องการแบบปลายเปิด เพื่อทราบข้อเสนอแนะอื่นๆ ด้านปัญหาและการพัฒนาเด็กที่มีความพิการทางการเคลื่อนไหว

2. แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างและไม่มีโครงสร้างใช้สำหรับการสนทนากลุ่มเกี่ยวกับสภาพปัญหาและความต้องการของผู้ปกครองและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มของเด็กที่มีความพิการทางการเคลื่อนไหว

การสร้างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างและไม่มีโครงสร้างมีขั้นตอน ดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสัมภาษณ์ของสุภางค์ จันทวานิช (2549 : 76-90) ได้แบบสัมภาษณ์มี 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลผู้ให้สัมภาษณ์ ตอนที่ 2 คำถามการสัมภาษณ์เกี่ยวกับเด็กที่มีความพิการทางการเคลื่อนไหวและบทบาทของกลไกเชิงพื้นที่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 10 ข้อ และตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นอื่นๆ เกี่ยวกับบทบาทของกลไกเชิงพื้นที่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาเด็กที่มีความพิการทางการเคลื่อนไหว

2.2 สร้างแบบสัมภาษณ์ฉบับร่างต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบคำถามการสัมภาษณ์ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ได้ให้ข้อเสนอแนะคำถามการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการช่วยเหลือเด็กที่มีความพิการทางการเคลื่อนไหวมีหน่วยงานใดที่เกี่ยวข้องบ้าง และมีบทบาทหน้าที่อย่างไร แล้วผู้วิจัยได้นำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ แล้วนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมจากข้อ 1.3 ตรวจสอบคำถามการสัมภาษณ์ซึ่งผู้เชี่ยวชาญให้ข้อเสนอแนะด้านการใช้คำถามการสัมภาษณ์ควรแบ่งเป็นหมวดหมู่ให้ชัดเจน เช่น ถามครู ถามผู้ปกครองเด็กที่มีความพิการทางการเคลื่อนไหว และคำถามสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีบทบาทต่อการพัฒนาเด็กพิการอย่างไร ผู้วิจัยจึงได้ปรับแก้ไขเป็น 3 ตอน ของการสร้างแบบสัมภาษณ์

2.3 ผู้วิจัยได้แก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะด้านการจัดหมวดหมู่ประเภทคำถามการสัมภาษณ์ เพื่อความชัดเจนของการสัมภาษณ์แล้วจัดพิมพ์เป็นแบบสัมภาษณ์มีโครงสร้างและไม่มีโครงสร้างเป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้เก็บข้อมูลการสัมภาษณ์ต่อไป

3. แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม

การสร้างแบบบันทึกการสนทนากลุ่มใช้สำหรับการจัดสนทนากลุ่มตรวจสอบข้อมูลจากการสัมภาษณ์มีวิธีการสร้างคือ

3.1 ศึกษารูปแบบการสนทนากลุ่มจากหนังสือการวิจัยเชิงคุณภาพของสุภางค์ จันทวานิช (2549 : 90) จัดทำแบบบันทึกการสนทนากลุ่มมี 3 ตอน คือ 1) รายชื่อสมาชิก

ผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม 2) การบันทึกการสนทนากลุ่ม จำนวน 10 ข้อ และตอนที่ 3) บันทึกการสนทนากลุ่ม ข้อคิดเห็นอื่น ๆ เกี่ยวกับความรู้การส่งเสริม ป้องกัน พื้นฟูเกี่ยวกับการพัฒนาเด็กที่มีความพิการทางการเคลื่อนไหวและบทบาทของกลไกเชิงพื้นที่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

3.2 จัดทำแบบบันทึกการสนทนากลุ่ม นำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจแก้ไขภาษาให้กระชับและชัดเจน แล้วนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจากข้อ 1.3 เป็นผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม เพื่อให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับข้อคำถามการสนทนากลุ่มให้ตรงกับวัตถุประสงค์การวิจัย ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะควรเป็นคำถามชุดเดิมกับการสัมภาษณ์

3.3 ผู้วิจัยได้แก้ไขคำถามเพื่อการสนทนากลุ่มให้เป็นคำถามชุดเดิมกับการสัมภาษณ์ เพราะการสนทนากลุ่มเป็นการตรวจสอบข้อมูลจากการสัมภาษณ์

3.4 นำแบบการบันทึกการสนทนากลุ่มที่ได้แก้ไขแล้วไปบันทึกการสนทนากลุ่มเกี่ยวกับสภาพปัญหา ความต้องการ และบทบาทหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีต่อการพัฒนาศักยภาพเด็กที่มีความพิการทางการเคลื่อนไหว

เครื่องมือวิจัยระยะที่ 2 ศึกษาบทบาทกลไกเชิงพื้นที่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีต่อการพัฒนาเด็กที่มีความพิการทางการเคลื่อนไหวด้วยรูปแบบการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม

2.1 แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างและไม่มีโครงสร้างใช้สำหรับการสนทนากลุ่ม สัมภาษณ์หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มของเด็กที่มีความพิการทางการเคลื่อนไหวและสัมภาษณ์บทบาทของกลไกการปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีต่อการพัฒนาเด็กที่มีความพิการทางการเคลื่อนไหว

2.2 แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม

การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือการวิจัยระยะที่ 2

2. แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างและไม่มีโครงสร้างใช้สำหรับการสนทนากลุ่มเกี่ยวกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มของเด็กที่มีความพิการทางการเคลื่อนไหว และสัมภาษณ์บทบาทของกลไกการปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีต่อการพัฒนาเด็กที่มีความพิการทางการเคลื่อนไหว

การสร้างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างและไม่มีโครงสร้างมีขั้นตอน ดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสัมภาษณ์ของสุภางค์จันทวานิช (2549 : 76-90) ได้แบบสัมภาษณ์มี 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลผู้ให้สัมภาษณ์ ตอนที่

2 คำถามการสัมภาษณ์เกี่ยวกับบทบาทของกลไกเชิงพื้นที่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 10 ข้อ และตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นอื่นๆ เกี่ยวกับบทบาทของกลไกเชิงพื้นที่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาเด็กที่มีความพิการทางการเคลื่อนไหว

2.2 สร้างแบบสัมภาษณ์ฉบับร่างต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบคำถามการสัมภาษณ์ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ได้ให้ข้อเสนอแนะคำถามการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการช่วยเหลือเด็กที่มีความพิการทางการเคลื่อนไหวมีหน่วยงานใดที่เกี่ยวข้องบ้าง และมีบทบาทหน้าที่อย่างไร แล้วผู้วิจัยได้นำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ แล้วนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมจากข้อ 1.3 ตรวจสอบคำถามการสัมภาษณ์ซึ่งผู้เชี่ยวชาญให้ข้อเสนอแนะด้านการใช้คำถามการสัมภาษณ์ควรแบ่งเป็นหมวดหมู่ให้ชัดเจน เช่น ถามครู ถามผู้ปกครองเด็กที่มีความพิการทางการเคลื่อนไหว และคำถามสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีบทบาทต่อการพัฒนาเด็กพิการอย่างไร ผู้วิจัยจึงได้ปรับแก้ไขเป็น 3 ตอน ของการสร้างแบบสัมภาษณ์

2.3 ผู้วิจัยได้แก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะด้านการจัดหมวดหมู่ประเภทคำถามการสัมภาษณ์ เพื่อความชัดเจนของการสัมภาษณ์แล้วจัดพิมพ์เป็นแบบสัมภาษณ์มีโครงสร้างและไม่มีโครงสร้างเป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้เก็บข้อมูลการสัมภาษณ์ต่อไป

3. แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม

การสร้างแบบบันทึกการสนทนากลุ่มใช้สำหรับการจัดสนทนากลุ่มตรวจสอบข้อมูลจากการสัมภาษณ์มีวิธีการสร้างคือ

3.1 ศึกษารูปแบบการสนทนากลุ่มจากหนังสือการวิจัยเชิงคุณภาพของสุภางศ์จันทวานิช (2549 : 90) จัดทำแบบบันทึกการสนทนากลุ่มมี 3 ตอน คือ (1) รายชื่อสมาชิกผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม (2) การบันทึกการสนทนากลุ่ม จำนวน 10 ข้อ และตอนที่ (3) บันทึกการสนทนากลุ่ม ข้อคิดเห็นอื่น ๆ เกี่ยวกับความรู้การส่งเสริม ป้องกัน พื้นฟูเกี่ยวกับการพัฒนาเด็กที่มีความพิการทางการเคลื่อนไหว และบทบาทของกลไกเชิงพื้นที่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

3.2 จัดทำแบบบันทึกการสนทนากลุ่ม นำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจแก้ไขภาษาให้กระชับและชัดเจน แล้วนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจากข้อ 1.3 เป็นผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม เพื่อให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับข้อคำถามการสนทนากลุ่มให้ตรงกับวัตถุประสงค์การวิจัย ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะควรเป็นคำถามชุดเดิมกับการสัมภาษณ์

3.3 ผู้วิจัยได้แก้ไขคำถามเพื่อการสนทนากลุ่มให้เป็นคำถามชุดเดิมกับการสัมภาษณ์ เพราะการสนทนากลุ่มเป็นการตรวจสอบข้อมูลจากการสัมภาษณ์

3.4 นำแบบการบันทึกการสนทนากลุ่มที่ได้แก้ไขแล้วไปบันทึกการสนทนากลุ่มเกี่ยวกับสภาพปัญหา ความต้องการ และบทบาทหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีต่อการพัฒนาศักยภาพเด็กที่มีความพิการทางการเคลื่อนไหว

เครื่องมือวิจัยระยะที่ 3 การพัฒนาและการทดลองใช้รูปแบบการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มเด็กที่มีความพิการทางการเคลื่อนไหว โดยใช้กลไกเชิงพื้นที่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

3.1 รูปแบบการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มเด็กที่มีความพิการทางการเคลื่อนไหว โดยใช้กลไกเชิงพื้นที่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แบบ 6 ส.

3.2 แบบประเมินรูปแบบการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มเด็กที่มีความพิการทางการเคลื่อนไหว โดยใช้กลไกเชิงพื้นที่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแบบ 6 ส. โดยผู้เชี่ยวชาญ

3.3 แบบบันทึกการเยี่ยมบ้าน

3.4 แบบทดสอบเรื่อง ปู่หมักชีวภาพ

3.5 แบบประเมินความสามารถพื้นฐาน

3.6 ใบความรู้ เรื่อง เด็กพิการ

3.7 แบบสอบถามความพึงพอใจ

การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือการวิจัยระยะที่ 3

3.1 วิธีการสร้างรูปแบบการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มเด็กที่มีความพิการทางการเคลื่อนไหว โดยใช้กลไกเชิงพื้นที่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แบบ 6 ส. ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสร้างโดยอาศัยแนวคิดพุทธธรรม คือ 3 มี 3 ทำมีเมตตา มีกรุณามีจิตอาสา และทำให้จริง ทำให้ถูก ทำให้ถึงบูรณาการกับแนวคิดหลักธรรมอริยสัจ 4 ได้แก่ ทุกข์ สมุทัย นิโรธ มรรค (ราชบัณฑิตยสถาน, 2548 : 65-66) ไตรสิกขา คือศีลสมาธิปัญญา (ราชบัณฑิตยสถานพ.ศ 2542, 2546 : 484) บูรณาการกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (จिरายู อิศรางกูร ณ อยุธยา, 2549 : 27-28) พระราชดำรัสแห่งองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช เมื่อ 22 มีนาคม 2517 และนโยบายของรัฐบาลในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11พ.ศ. 2555-2559 ที่เน้นให้คนเป็นศูนย์กลางแห่งการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้สร้างรูปแบบการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มเด็กที่มีความพิการทางการเคลื่อนไหว โดยใช้กลไกเชิงพื้นที่ในองค์กรปกครองส่วน

ท้องถิ่น แบบ 6 ส.คือ ส. 1 การจัดประชุมสร้างความรู้ร่วมกัน เกิดจากแนวคิดพุทธธรรม คือ 3 มี 3 ทำมีเมตตา มีกรุณา มีจิตอาสา และทำให้จริง ทำให้ถูก ทำให้ถึงส. 2 การสืบเสาะหาความรู้ภายในชุมชน เกิดจากแนวคิดหลักธรรมอริยสัจ 4 ได้แก่ ทุกข์ สมุทัย นิโรธ มรรค ส. 3 การสร้างความรู้จากภายนอกชุมชน เกิดจากแนวคิดไตรสิกขา คือศีลสมาธิปัญญา บูรณาการกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และพระราชดำรัสแห่งองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชที่เน้นเรื่องการพึ่งตนเอง โดยใช้ความรู้ที่มีในท้องถิ่นกับความรู้ที่เกิดจากภายนอกชุมชนเข้าไปส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน ส. 4 การสร้างผลงานตนเอง เกิดจากแนวคิดนโยบายของรัฐบาลในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ที่ต้องการให้ทุกคนเกิดการเรียนรู้และสามารถนำความรู้ไปใช้ในการแก้ไขปัญหาของตนเอง ส. 5 การสรุปผลงาน เกิดจากการได้ศึกษาเรียนรู้ตามแนวคิดขั้นตอน ส.1 – ส.4 และส. 6 สร้างนวัตกรรมต้นแบบในการพัฒนาเด็กพิการทางการเคลื่อนไหว

3.2 การสร้างแบบประเมินรูปแบบการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มเด็กที่มีความพิการทางการเคลื่อนไหว โดยใช้กลไกเชิงพื้นที่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยผู้วิจัยได้ใช้รูปแบบการประเมินเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมได้ตรวจสอบความเหมาะสมของภาษาและเนื้อหา มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ ได้ค่าเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.53 จากผู้เชี่ยวชาญ 5 คน โดยนำคำตอบของแต่ละคนมาให้ค่าน้ำหนักเป็นคะแนนดังนี้ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538 : 184)

มากที่สุด	ระดับคะแนน	5	คะแนน
มาก	ระดับคะแนน	4	คะแนน
ปานกลาง	ระดับคะแนน	3	คะแนน
น้อย	ระดับคะแนน	2	คะแนน
น้อยที่สุด	ระดับคะแนน	1	คะแนน

คำนวณค่าเฉลี่ยคะแนนจากแบบประเมินรูปแบบการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มเด็กที่มีความพิการทางการเคลื่อนไหว โดยใช้กลไกเชิงพื้นที่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แล้วนำมาแปลความหมายโดยเทียบกับเกณฑ์ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.51 - 5.00	หมายถึง	เหมาะสมมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.51 - 4.50	หมายถึง	เหมาะสมมาก
ค่าเฉลี่ย	2.51 - 3.50	หมายถึง	เหมาะสมปานกลาง

ค่าเฉลี่ย	1.51 - 2.50	หมายถึง	เหมาะสมน้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00 - 1.50	หมายถึง	เหมาะสมน้อยที่สุด

3.3 แบบบันทึกการเยี่ยมบ้าน โดยผู้วิจัยได้ใช้ตามรูปแบบของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดกาฬสินธุ์

3.4 แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเรื่อง ปู่หมักชีวภาพมีวิธีการสร้าง คือแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง ปู่หมักชีวภาพ มีลักษณะเป็นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4ตัวเลือก โดยมีขั้นตอนตอนในการสร้างดังนี้

3.4.1 จำแนกจุดประสงค์ตามเนื้อหา

3.4.2 สร้างแบบทดสอบ เรื่อง ปู่หมักชีวภาพ

3.4.3 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้น แสนต่ออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท เพื่อตรวจสอบโครงสร้างและภาษาที่ใช้ จากนั้นจึงนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน ตรวจสอบด้านภาษา และด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 5 คนจากผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมข้อ 1.3 เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและภาษาที่ใช้

3.4.4 ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาข้อคำถามไม่ชัดเจน จึงแก้ไขเป็นคำถามที่ตรงกัน เรื่อง ปู่หมักชีวภาพ

3.4.5 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแล้วไปหาคุณภาพโดยทดลองใช้ (Try out) กับผู้ปกครองที่ได้เข้ารับการอบรมเรื่องปู่หมักชีวภาพจากศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดกาฬสินธุ์ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 12 คน ในขั้นตอนตอนการทดลองใช้เพื่อตรวจสอบความชัดเจนของภาษาที่ใช้และหาคุณภาพของแบบทดสอบเป็นรายข้อ โดยการหาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนก ได้ข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายระหว่าง .20 - .80 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป และมีความครอบคลุมตามจุดประสงค์การเรียนรู้ จำนวน 10 ข้อ

3.4.6 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ โดยใช้สูตรการคำนวณของคูเดอริชาร์ดสัน (KR-20) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ 0.97

3.5 แบบประเมินความสามารถพื้นฐาน ผู้วิจัยได้ใช้ตามรูปแบบของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดกาฬสินธุ์

3.6 ใบความรู้ เรื่อง เด็กพิการผู้วิจัยได้ใช้คู่มือฝึกอบรมผู้ปกครองและผู้ดูแลเด็กที่มีความบกพร่องทางการศึกษา 9 ประเภท ของจังหวัดกาฬสินธุ์

3.7 แบบสอบถามความพึงพอใจ

แบบสอบถามความพึงพอใจเป็นแบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยใช้สอบถาม

ความรู้สึกเชิงบวกของผู้ปกครอง ครู และทีมสหวิชาชีพ ที่มีต่อรูปแบบการให้บริการช่วยเหลือ
ระยะแรกเริ่มเด็กที่มีความพิการทางการเคลื่อนไหว โดยใช้กลไกเชิงพื้นที่ในองค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่น มีวิธีการสร้างดังนี้

3.7.1 ศึกษาการสร้างแบบสอบถาม เอกสาร ตำราที่เกี่ยวข้อง

3.7.2 ศึกษาจุดมุ่งหมายของรูปแบบการให้บริการช่วยเหลือระยะ
แรกเริ่มเด็กที่มีความพิการทางการเคลื่อนไหว โดยใช้กลไกเชิงพื้นที่ในองค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่นกำหนดประเด็นที่ต้องการประเมิน

3.7.3 สร้างแบบสอบถามจำนวน 16 ข้อ ให้ครอบคลุมทุกประเด็นที่
ต้องการสอบถามกำหนดเกณฑ์ในการให้คะแนนดังนี้

มากที่สุด	ระดับคะแนน	5	คะแนน
มาก	ระดับคะแนน	4	คะแนน
ปานกลาง	ระดับคะแนน	3	คะแนน
น้อย	ระดับคะแนน	2	คะแนน
น้อยที่สุด	ระดับคะแนน	1	คะแนน

การแปลความหมายค่าเฉลี่ยน้ำหนักคะแนนเทียบกับเกณฑ์ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00	หมายถึงมีความพึงพอใจมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49	หมายถึงมีความพึงพอใจมาก
ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49	หมายถึงมีความพึงพอใจปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49	หมายถึงมีความพึงพอใจน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49	หมายถึงมีความพึงพอใจน้อยที่สุด

3.7.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่สร้างขึ้นนำเสนอต่อที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์ เพื่อให้ดูความเหมาะสมของข้อคำถาม จะใช้ข้อคำถามกี่ข้อ และเนื้อหาเหมาะกับ
ช่วงวัยของผู้ปกครอง และผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาหลักสูตร ด้านการพัฒนาท้องถิ่น และด้าน
การวัดและประเมินผล ตรวจสอบความเที่ยงเชิงเนื้อหา โดยพิจารณาความเหมาะสมของข้อ
คำถามและภาษาที่ใช้แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะได้แบบสอบถามความพึงพอใจ
ที่มีต่อการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มเด็กที่มีความพิการทางการเคลื่อนไหว โดยใช้กลไก
เชิงพื้นที่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

3. การดำเนินการวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมและการวิจัยเชิงปริมาณผู้วิจัยดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

3.1 ขอนหนังสือจากมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม เพื่อแจ้งให้พื้นที่ทราบ และขอความร่วมมือเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามเพื่อการวิจัยในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลยางตลาดและเทศบาลตำบลโคกศรี อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์

3.2 ทำปฏิทินการปฏิบัติงาน โดยได้ดำเนินการวางแผนเพื่อกำหนด วัน เวลา วิธีการ เนื้อหา บุคคลเป้าหมาย แล้วจัดทำปฏิทินเก็บรวบรวมข้อมูลดังตารางที่ 1 ดังนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ 1 ปฏิทินการปฏิบัติงาน

วิธีดำเนินงานวิจัย	ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย	กลุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือที่ใช้	ระยะเวลาดำเนินงาน	สิ่งที่คาดว่าจะได้รับ
ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพปัญหาการพัฒนาเด็กที่มีความพิการทางเคลื่อนไหวโดยรูปแบบการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม	ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย คือ 1. สำรวจปัญหาและระดับความต้องการของผู้ปกครองและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มของเด็กที่มีความพิการทางเคลื่อนไหว 2. จัดกลุ่มสมมติฐานแบบกัลยาณมิตรผู้ปกครองกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับรูปแบบการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มเด็กที่มีความพิการทางเคลื่อนไหว โดยใช้เกณฑ์การคัดเลือกใหม่ โดยใช้กลไกเชิงพื้นที่ในองค์กร และบทบาทของกลไกเชิงพื้นที่ เพื่อตรวจสอบและยืนยันปัญหา	1. นายก อบต. ยางตลาด 2. ครูศูนย์การศึกษาพิเศษ 3. พ่อแม่หรือผู้ปกครอง 4. หมอ 5. ทีมสหวิชาชีพ	1. รวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 2. แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม 3. แบบสัมภาษณ์มีโครงสร้างและไม่มีโครงสร้าง 4. แบบสำรวจสภาพปัญหาและความต้องการ 5. การจัดสนทนากลุ่ม 6. กัดลองถ้ำรูป 7. เครื่องบันทึกเสียง 8. สมุดจดบันทึก	พฤษภาคม พ.ศ. 2555 ถึง กันยายน พ.ศ. 2555	1. ทราบจำนวนของกลุ่มประชากรเด็กที่มีความพิการทางเคลื่อนไหว 2. ทราบสาเหตุสภาพปัญหาและความต้องการของผู้ปกครอง-ทราบสภาพปัญหาและความต้องการจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มของเด็กที่มีความพิการทางเคลื่อนไหว

วิธื่อดำเนินการวิจัย	ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย	กลุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือที่ใช้	ระยะเวลาดำเนินงาน	สิ่งที่คาดว่าจะได้รับ
ระยะที่ 2 ศึกษาบทบาทกลไกเชิงพื้นที่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีต่อการพัฒนาเด็กที่มีความพิการทางการเคลื่อนไหวด้วยการพัฒนาเด็กที่มีความพิการทางการเคลื่อนไหวและบทบาทของกลไกเชิงพื้นที่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย คือ 1. สำรวจสภาพปัญหาและความต้องการของผู้ปกครอง ครู ทีมสหวิชาชีพ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องใน การส่งเสริม ป้องกันฟื้นฟูเกี่ยวกับการพัฒนาเด็กที่มีความพิการทางการเคลื่อนไหว และบทบาทของกลไกเชิงพื้นที่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	1. นายก อบต. ยางตลาด 2. ครูศูนย์การศึกษาพิเศษ 3. พ่อแม่หรือผู้ปกครอง 4. หมอ 5. ทีมสหวิชาชีพ	1. แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม 2. แบบสัมภาษณ์มีโครงสร้างและไม่มีโครงสร้าง 3. แบบสำรวจสภาพปัญหาและความต้องการ 4. การจัดสนทนากลุ่ม 5. กล้องถ่ายรูป 6. เครื่องบันทึกเสียง สมุดจดบันทึก	ตุลาคม พ.ศ. 2555 ถึง กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2556	1. สภาพปัญหาและความต้องการในการส่งเสริม ป้องกัน ฟื้นฟูเกี่ยวกับ การพัฒนาเด็กที่มีความพิการทางการเคลื่อนไหว และบทบาทของกลไกเชิงพื้นที่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 2. มีแนวทางในการพัฒนารูปแบบการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มเด็กที่มีความพิการทางการเคลื่อนไหว โดยใช้กลไกเชิงพื้นที่ใน

วิธีดำเนินงานวิจัย	ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย	กลุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือที่ใช้	ระยะเวลาดำเนินงาน	สิ่งที่คาดว่าจะได้รับ
ระยะเวลาที่ 3 การพัฒนาและทดลองการใช้รูปแบบการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มเด็กที่มีปัญหาทางการได้ยิน ช่วยเหลือระยะแรกเริ่มเด็กที่มีปัญหาทางการได้ยิน โดยให้เด็กที่มีปัญหาทางการได้ยินได้มีโอกาสเรียนรู้และเล่นร่วมกับเด็กที่มีปัญหาทางการได้ยินในชั้นเรียน ช่วยเหลือระยะแรกเริ่มเด็กที่มีปัญหาทางการได้ยิน โดยให้เด็กที่มีปัญหาทางการได้ยินได้มีโอกาสเรียนรู้และเล่นร่วมกับเด็กที่มีปัญหาทางการได้ยินในชั้นเรียน	1. ศึกษารูปแบบการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มเด็กที่มีความพิการทางการได้ยินในไทย โดยใช้กลไกเชิงพื้นที่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยการตั้งเครือข่ายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง บูรณาการกับผลการศึกษาในระยะที่ 1 และศึกษาความเหมาะสมของรูปแบบโดยสอบถามจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ 2. พัฒนาและหาคุณภาพของรูปแบบการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มเด็กที่มีความพิการทางการได้ยินในไทย โดยใช้กลไกเชิงพื้นที่ในองค์กร	1. อบต.ยางตลาด 2. ครูศูนย์การศึกษาพิเศษ 3. พ่อแม่หรือผู้ปกครอง 4. หมอ 5. เด็กพิการ 6. ผู้เชี่ยวชาญ	1. รูปแบบการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มเด็กที่มีความพิการทางการได้ยิน โดยใช้กลไกเชิงพื้นที่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แบบ 6 ส. 2. แบบประเมินรูปแบบการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มเด็กที่มีความพิการทางการได้ยิน โดยใช้กลไกเชิงพื้นที่ใน	มีนาคม พ.ศ. 2556 ถึง มิถุนายน พ.ศ. 2556	องค์กร และบทบาทของกลไกเชิงพื้นที่ที่ได้รับรูปแบบการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มเด็กที่มีความพิการทางการได้ยิน โดยใช้กลไกเชิงพื้นที่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แบบ 6 ส. ที่มีคุณภาพและสอดคล้องกับความต้องการของผู้พิการ

วิธีดำเนินการวิจัย	ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย	กลุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือที่ใช้	ระยะเวลาดำเนินงาน	สิ่งที่คาดว่าจะได้รับ
พัฒนาศักยภาพเด็กพิการทางการเคลื่อนไหวในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	ปกครองส่วนท้องถิ่น 3. ทดลองใช้รูปแบบกับกลุ่มตัวอย่างในองค์กรบริหารส่วนตำบลยางตลาด		องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแบบ 6 ส. โดยผู้เชี่ยวชาญ 3. แบบบันทึกการเยี่ยมชมบ้าน 4. แบบทดสอบเรื่องปัญหาชีวิตภาพ 5. แบบประเมินความสามารถพื้นฐาน 6. ใบความรู้ เรื่อง เด็กพิการ 7. แบบสอบถามความพึงพอใจ		
ระยะที่ 4 การขยายผลการใช้รูปแบบการ	ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย โดยการจัดการความรู้ร่วมกันแบบ 6 ส. ส. 1 การจัดประชุมสร้างความรู้	1.เทศบาลตำบลโคกศรี 2.ครูศูนย์	1.รูปแบบการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มเด็กที่มีความพิการ	กรกฎาคม พ.ศ.2556 ถึง ธันวาคม	ได้ขยายผลรูปแบบการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มสำหรับ

วิธีดำเนินการวิจัย	ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย	กลุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือที่ใช้	ระยะเวลาดำเนินงาน	สิ่งที่คาดว่าจะได้รับ
ให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มเด็กที่มีความพิการทางการเคลื่อนไหว โดยเด็กโกลเด้นไทฟในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	ร่วมกัน ส. 2 การสืบเสาะหาความรู้ภายในชุมชน ส. 3 การสร้างความรู้จากภายนอกชุมชน ส. 4 การสร้างผลงานตนเอง ส. 5 การสรุปผลงาน ส. 6 การสร้างนวัตกรรมต้นแบบ	การศึกษาพิเศษ 3. พ่อแม่หรือผู้ปกครอง 4. หมอ 5. เด็กพิการ	ทางการเคลื่อนไหว โดยใช้กลไกเชิงพื้นที่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แบบ 6 ส. 2. ผู้วิจัยใช้รูปแบบการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มเด็กที่มีความพิการทางการเคลื่อนไหว โดยใช้กลไกเชิงพื้นที่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แบบ 6 ส กับกลุ่มเป้าหมายเด็กพิการทางการเคลื่อนไหวของเทศบาลตำบลโลกีสี จำนวน 6 คน	พ.ศ. 2556	เด็กที่มีความพิการทางการเคลื่อนไหว โดยใช้กลไกเชิงพื้นที่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความพิการทางการเคลื่อนไหวได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ และต่อเนื่อง รวมทั้งครอบครัวมีความรู้ทำอาชีพเกษตรกรรม เรื่อง ปลูกชีวภาพ

วิธีดำเนินการวิจัย	ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย	กลุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือที่ใช้	ระยะเวลาดำเนินงาน	สิ่งที่คาดว่าจะได้รับ
วิธีดำเนินการวิจัย	ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย	กลุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือที่ใช้ 3. แบบบันทึกการเชื่อมโยงบ้าน 4. แบบทดสอบเรื่องปัญหาทัศนภาพ 5. แบบประเมินความสามารถพื้นฐาน 6. ไปความรู้เรื่องเด็กพิการ 7. แบบสอบถามวัดความพึงพอใจ	ระยะเวลาดำเนินงาน	สิ่งที่คาดว่าจะได้รับ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ คือ

4.1.1 เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาเด็กที่มีความพิการทางการเคลื่อนไหว ด้วยการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม โดยใช้กลไกเชิงพื้นที่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

4.1.2 เพื่อศึกษาบทบาทกลไกเชิงพื้นที่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีต่อการพัฒนาเด็กที่มีความพิการทางการเคลื่อนไหวด้วยรูปแบบการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม

4.1.3 เพื่อพัฒนาและการทดลองใช้รูปแบบการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มเด็กที่มีความพิการทางการเคลื่อนไหว โดยใช้กลไกเชิงพื้นที่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

4.1.4 เพื่อขยายผลการใช้รูปแบบในการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มเด็กที่มีความพิการทางการเคลื่อนไหว โดยใช้กลไกเชิงพื้นที่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

4.2 การตรวจสอบข้อมูล

ผู้วิจัยกำหนดการตรวจสอบข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ด้วยวิธีการตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า (Triangulation) (สุภางค์ จันทวานิช, 2549 : 129) ดังต่อไปนี้

4.2.1 การตรวจสอบสามเส้าด้านข้อมูล (Data Triangulation) เป็นการตรวจสอบข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาว่ามีความน่าเชื่อถือมากน้อยเพียงใด ซึ่งสามารถตรวจสอบได้จากแหล่งที่มาของข้อมูลที่ต่างแหล่งกันว่า ถ้าข้อมูลมาจากแหล่งที่ต่างกันแล้วยังมีความเหมือนกันคงเส้นคงวาหรือ ทั้งนี้แหล่งที่กล่าวมาได้แก่ แหล่งเวลา แหล่งบุคคล และแหล่งสถานที่

4.2.2 การตรวจสอบสามเส้าด้านวิธีการรวบรวมข้อมูล (Methodological Triangulation) เป็นการใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการต่างๆ กัน เพื่อรวบรวมข้อมูลเรื่องเดียวกัน ได้แก่ การสังเกต การสัมภาษณ์ และเอกสารบันทึก

4.3 การนำเสนอข้อมูลแบบพรรณนาวิเคราะห์และแบบตาราง

5. สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ร้อยละ (Percentage) โดยใช้สูตรของ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 103)

คำนวณจากสูตร

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ

f แทน ความถี่ต้องแปลงเป็นร้อยละ

N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตรของ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 105)

คำนวณจากสูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม

N แทน จำนวนคนในกลุ่ม

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้สูตรของ

(บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 103) คำนวณจากสูตร

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

EX แทน คะแนนแต่ละตัว

Σ แทน ผลรวม

N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

2. สถิติที่ใช้หาคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบโดยใช้เทคนิค 50% (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538 : 210-211)

2.1.1 ค่าความยากง่าย (p) ใช้สูตรดังนี้

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อกำหนดให้

P คือค่าความยากง่าย

R คือจำนวนคนที่ทำข้อนั้นถูก

N คือจำนวนคนที่ทำข้อสอบนั้นทั้งหมด

2.1.2 ค่าอำนาจจำแนก (r) ใช้สูตรดังนี้

$$D = \frac{R_U - R_L}{\frac{N}{2}}$$

เมื่อกำหนดให้

D คือ ค่าอำนาจจำแนก

R_U คือ จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มเก่ง

R_L คือ จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มอ่อน

N คือ จำนวนคนในกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อน

2.2 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบโดยใช้วิธีของคูเดอร์ – ริชาร์ดสัน (Kuder – Richardson, 1937 ; อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 88-89)

สูตร K.R. -20 ในกรณีที่ค่าความยากง่ายของข้อสอบแต่ละข้อไม่เท่ากัน

$$R_{tt} = \frac{K}{K-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{S^2} \right]$$

เมื่อ	R_{tt}	แทน	ความเที่ยงของแบบทดสอบ
	K	แทน	จำนวนข้อสอบ
	P	แทน	ความยากง่ายของข้อสอบแต่ละข้อ (สัดส่วนที่ตอบถูก)
	q	แทน	สัดส่วนที่ตอบผิด (1-p)
	S^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวมของแบบทดสอบ

2.3 สถิติในการหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหากับจุดประสงค์หรือดัชนีความเหมาะสม (IOC) ของโดยผู้เชี่ยวชาญ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 93 - 65)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้อง

$\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

2.4 ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความก้าวหน้าในการพัฒนาของผู้เรียน ด้วยการนำคะแนนจากแบบประเมินความสามารถพื้นฐานก่อนเรียนและหลังเรียน มาคำนวณหาความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่ แล้วนำไปวิเคราะห์โดยใช้สูตร T-test (Dependent Samples) โดยตั้งเกณฑ์นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความก้าวหน้าในการเรียนรู้ โดยใช้สูตร T-test (Dependent Samples) ดัง (อ้างถึงใน ชูศรี วงศ์รัตนะ, 2537 : 201) ดังนี้

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}}; df = n-1$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน t - distribution

D แทน ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่

N แทน จำนวนคู่ของคะแนนหรือจำนวนนักเรียน

$\sum D$ แทน ผลรวมทั้งหมดของผลต่างของคะแนนก่อนและหลัง

การทดลอง

$\sum D^2$ แทน ผลรวมของกำลังสองของผลต่างของคะแนนก่อน

และหลังการทดลอง